

DE OPEN HOF

2^e Advent

Bij deze tweede adventszondag hoort lied 439 : “ Verwacht de komst des Heren” .
Onder de adventsliederen is dit een van de weinige boetelieder. Het komen van de langverwachte Heiland naar mensen op de aarde stuit op ongelovige harten. We horen in in vers 2 teksten uit Jesaja 40 klinken: ‘ Baan voor de HEER een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God’ . We zien er Johannes de Doper in : wegbereider van Jezus. Met zijn oproep : bekeert u. Bekeert u/ bekeer je tot Hem, het licht van de wereld. Johannes wijst van zichzelf af naar Jezus Christus. In Hem is het Koninkrijk van God nabij gekomen. Ik versta deze oproep als richtinggevend voor onze leefwijze: Christus krijgt steeds mee te zeggen in de manier waarop je leeft. Zo laat je aan de wereld zien wie Christus is. “ Baan je de wegen waarlangs Hij gaat). Daar is Hij niet afhankelijk van Hij gaat Zijn ongekende gang in de geschiedenis. Maar mensen worden wel opgeroepen zich naar Hem te voegen. De gelijkenis van de domme en wijze meisjes horen we in vers 3 : “ Wie vraagt naar Zijn gebod en bidden blijft en waken, in hem wil woning maken het heil, de Zoon van God” . Heil brengen, helen, het komt van de kant van God. Daarin mogen wij rust voor onze ziel vinden. Wat vraagt Hij van ons mensen? Bij Hem , Christus blijven, en met Hm waken over de aarde, de mensen . Waak en blijf bidden. Tien meisjes konden het niet, niet één dus. Vijf hadden voorzorgmaatregelen genomen, vijf lieten het allemaal op zijn beloop. Leerlingen konden het niet in de hof van Gethsemané, nog niet een uur. Laten we ons niets verbeelden, ook ons lukt dat niet. Het Taizélied: ‘ Bleibet hier und wachet mit mir’ , blijft mij ontroeren. We horen het zo dadelijk.

Mijn ziel is bedroefd tot de dood, bidt mee, kijk mee verzucht Jezus. Waak met Mij. Wees alert op de tekenen van de hemel en de aarde, wees waakzaam. Maar ach, de geest is gewillig en het vlees zwak. De oerkreet van Jezus aan het kruis. God waar ben je? Tot de dood toe bedroefd zijn. Veel mensen herkennen die ervaring. Ik ben daar een van. En toch komt die bevrijdende overgave: in Uw handen beveel Ik mijn geest. Het is volbracht.

Jezus blijft tot Zijn dood trouw aan Zijn roeping : verzoening brengen tussen God en mens, tussen God en mij. In dat licht gloort de hoop om te mogen delen in de opstanding. En daaruit te mogen leven, nu al. In lied 439 komen in vers 4 de kerstattributen heel dichtbij: het menselijk hart wordt als stal of kribbe van Jezus geboorte gezien. In dat hart, mijn hart dus, stroomt de liefde van God. Niets kan ons daarvan scheiden : geen corona, dood, ziekte of pijn (Romeinen 8: 38). Die liefde straalt uit naar anderen op onze wereld, met name naar de meest kwetsbaren. Zo zijn we op weg naar de wederkomst van de Heer. Vol verwachting klopt ons hart, op 5 december.

Ds. Aafke Rijken

[Taizé – Bleibet hier und wachet mit mir](#)